

Judica, Böjt 5. Vasárnapja, 2020. március 29.

Oltár előtti felolvasásra rendelt ige: Jn 8,48-59

“Azután így szóltak hozzá a zsidók: Vajon nem jól mondjuk, hogy samáriai vagy te, és ördög van benned? 49Jézus így válaszolt: Bennem nincsen ördög, ellenben én tisztelen az én Atyámat, ti mégis gyaláztok engem. 50Én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi, és ő majd ítéletet mond. 51Bizony, bizony, mondom nektek, ha valaki megtartja az én ígémet, nem lát halált soha. 52A zsidók ezt mondták neki: Most már tudjuk, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te pedig azt mondom: Ha valaki megtartja az én ígémet, az nem ízleli meg a halált soha. 53Csak nem vagy nagyobb atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak! Kinek tartod magadat? 54Jézus így válaszolt: Ha én dicsőíteném magamat, a dicsőségem semmi volna: az én Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, 55pedig nem ismeritek őt, én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, hozzátok hasonlónak, hazuggá lennék, de én ismerem őt, és megtartom az ő igéjét. 56Ábrahám, a ti atyátok ujjongott, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is. 57A zsidók erre ezt mondták neki: Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot? 58Jézus így felelt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok. 59Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.”

Igehirdető: Kocsik Mónika

Igehirdetési alapige: Zsid 10,19-25

“ Mivel tehát, testvéreim, bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által, 20azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által; 21és mivel nagy papunk van az Isten háza felett: 22járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, 23a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett. 24Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. 25Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.”

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A mai napot a World Evangelical Alliance, az Evangéliumi Világszövetség világ ima- és böjtnapnak nyilvánította. Tőlünk evangélikusoktól kissé távol áll, hogy megvonjuk magunktól a szokásos étkezéseket és ilyen módon böjtöt tartsunk. Az Ószövetség korában ez egy megszokott magatartás volt sőt, volt kötelezően elrendelt böjti nap is a héten. Ezen kívül pedig Isten népe böjtöt tartott akkor, amikor bűnbánattal fordult az Úr felé. Így próbálta Őt kiengesztelni, így megmutatni azt, hogy komolyan veszi népe a megtérést.

A böjt az Újszövetség emberétől sem idegen. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv is beszámol arról, hogy az első gyülekezetekben is böjtölve imádkoztak. Pál apostol is rendszeresen böjtölve imádkozott. Ugyanis a böjthöz szorosan hozzátartozik az imádság, az Istennel való kapcsolat felvétele, elmélyítése is. Ezért a mai keresztények életében sem idegen ez a gyakorlat, de nem mindegy, hogy hogyan, milyen szándékkal teszi azt valaki.

Jézus mindig is felszólalt az ellen a böjt ellen, amit csak törvényi előírásként, kötelességtudatként végeznek. Mintha bármit is kiérdemelhetne az ember, mintha bármit is lehetne adni Isten kegyelméért, szeretetéért. Isten megfeddi népét a képmutató böjt miatt, amiben a szívük valójában nincs ott, mert lelkükben, életvitelükben semmiféle változás nem tapasztalható.

Jézus így tanítja tanítványait: Mt 6, 16 „Amikor böjtöltök, ne legyetek komorak, mint a képmutatók. Keserves arccal böjtölnek ugyanis, hogy meglássék rajtuk. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. 17 Te amikor böjtölsz, illatosítsd be a fejedet és mosd meg arcodat, hogy ne az embereknek mutasd böjtölésedet, 18hanem Atyádnak, aki a rejtekben jelen van. Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked.”

A külső tisztálkodás jelképe a belső megtisztulásnak, lelki odaszánásnak. Belső, szívbeli odafordulásról van tehát szó, melyet Isten lát. Olyan böjt, melyben a szívem lelkem ott van és teljes az Istenhez fordulás. Azt azonban tudnom kell, hogy elsősorban nem ez a tett ér el bármit is Istennél, hanem az a hit, amellyel elfogadom azt az egyedüli tettet, amely Istennél célt ér. Ez pedig nem más, mint Jézus Krisztus áldozata, keresztthalála.

Erre az egyedüli, tökéletes és megismételhetetlen áldozatra mutat rá a Zsidókhöz írt levél írója. Így beszél a Szentélyről, amely minden zsidó hívő számára egyértelműen ismert Szent Hely, a Szentek Szentje, Isten jelenlétének helyszíne a Jeruzsálemi templomban.

A főpap, mint közbenjáró Isten és ember között, egyszer egy évben mehetett be a Nagy engesztelési ünnepen, áldozatot bemutatva a nép bűneiért. Ezt minden évben meg kellett ismételnünk ugyanazért a bűnért is, tehát nem adott teljes megoldást.

Jézus Krisztus áldozata azonban tökéletes, teljes megoldást ad, mert Ő tökéletes közbenjáró Isten és ember között a Nagy Pap, ahogy a levélírója mondja. A levél írója rámutat azokra a különbségekre, melyek a Főpap szolgálata és Jézus szolgálata között van.

Míg Izrael életében a főpap maga is bűnös emberként járul Isten elé, nem képes teljes közösségben lenni Istennel. Neki, mint bűnös embernek önmagáért is be kellett mutatnia áldozatot, és utána csak a nép bűneiért.

Jézus Krisztus bűntelen, épp ezért nincs olyan akadály, amely ott állna közötté és a Mennyei Atya között. Teljesen egy Istennel. Ahogy Ő mondja: Jn 10,30 “Én és az Atya egy vagyunk.” Őbenne valósul meg tökéletesen Isten akarata. Neki nem kell saját magáért is áldozatot bemutatni.

Míg a főpap csupán ember kéz alkotta Szentek Szentjébe léphetett be, mert a Menny el van zárva Ádám és Éva bűne óta, addig Jézus Krisztusnak egyenes útja van Isten Országába, Isten Országába benne és általa valósul meg.

Míg a főpap minden évben népének ugyanazért a bűnéért is, bemutatja az áldozatot, addig Jézus Krisztus egyszer áldozta fel önmagát értünk, hogy Isten háta mögé dobhassa vétkeinket és ne emlékezzen meg többé arról. Elfelejtí örökre és nem kell, hogy újra és újra előjöhön régi bűnünk, nekünk sem kell emlékeztetnünk magunkat a megbocsátott bűnre. Nem kell és nem is tudunk semmit tenni azért, hogy Isten szeretetét kiérdemeljük. Ő már megmutatta szeretetét abban, hogy egyszülött Fiát áldozta értünk.

Ezért mehetünk mindig oda elé, hogy letegyük elé újabb bűneinket és Isten bocsánatát kérjük. Nem kell egy évet várni, sem megfelelő alkalmat és helyet keresni ahhoz, hogy ezt megtegyük, hanem közvetlenül elé állhatunk lélekben. Most elzártságunkban, a kijárási korlátozások idején is. Mert Jézuson keresztül nekünk is egyenes utunk van a Mennyei Atyához. És már most megízlelhetjük eljövendő országának örömét a bűnbocsánatban. Mert egyedül Ő az, aki megtisztíthatja lelkiismeretünket.

A Szentek Szentjét kárpit borította, így lehetett átmenni a Szövetség Ládájához, melyben a tízparancsolat kőtábláit helyezték.

Forrás: (<https://sites.google.com/site/jezusafonoekoem/a-szentely-szolgalata/2-a-szentely-leirasa-az-aldozati-rendszer>)

Jézus Krisztus a Szentélyt megnyitotta halálával. A Szentélyt takaró kárpit is kettéhasadt keresztre feszítéskor, ahogy Máté evangélista beszámol róla: Mt 27,51 “És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.”

Jézus Krisztus megnyitotta az utat Istenhez, az Ő Országába, jelenlétének helyszínébe.

Vér és tisztulás számunkra, akik más kultúra szülöttei vagyunk nehezebben érthető. Azonban ez a kettő a Bibliai gondolkodásmódban szorosán összetartozik. Hiszen a bűn zsoldja a halál. A bűnös bűne miatt, halált érdemel, legyen az bármilyen akár lelki, gondolati, vagy tevőleges bűn. A főpap tehát az áldozati állat vérével tisztította meg a népet, Jézus Krisztus azonban belülről tisztít áldozata révén a Szentlélek erejével, a keresztség fürdőjével, mely naponkénti megtérést, Istenhez fordulást jelent.

Az ember sokféle eszközt megpróbálhat, hogy háborgó lelkét lecsendesítse, hogy megtisztítsa lelkét minden tehertől. Sokféle eszközt kínálnak nekünk: jóga, relaxáció, meditáció. Vajon adnak-e most ezek az eszközök elég lelki békét az elkövetkezendő napokban? Jézus teljes lelkiismereti tisztulást, békét ígér és ad.

Míg Izrael népének csak ígéret maradt az új hús szív, és a Szentlélek még nem adatott meg mindenkinek, addig Jézus áldozata révén, mindnyájan tiszták lehetünk, Ő tehet alkalmassá bennünket az új életre. A benne bízó, neki szolgáló új életre a Lélek erejével. Erre hív most bennünket Isten ezen a vasárnapon.

Éppen ezért ez a böjti időszak elsősorban bűnbánatra hívás, melyben letehetjük bűneinket, minden terhünket Isten elé és várhatjuk tőle a bocsánatot, az igazi lelki javakat. Ő így és ezzel áll a szolgálatunkra. Most a nagyheti időszak előtt, arra is gondolunk, hogy Jézus hogyan készült a kereszttúra. Jézus szenvedése előtt megmossa tanítványai lábát. A láb az a testrész, amely érintkezik a földdel. Régebben azon a vidéken mindenki saruban járt és az út porától piszkos lett a láb.

A talaj az, amelyre minden szennyeződés le hull, megtapad. Éppen ezért válik szolgámatunkává, megalázkodást követelő feladattá ez a lábmosás. Jézus Krisztus megmutatja tanítványainak, hogy Ő ilyen megalázkodó szolgálatot is vállal az emberért. Így, ilyen megalázkodó szeretettel szolgál bennünket. Sőt ennél sokkal többet vállal: emberek csúfolódást, megvetését is vállalja. Azt is át kell élnie, hogy magával az ördöggel azonosítják, ellenséget látnak és keresnek benne a legmegalázóbb halálig menően. A kereszthalálig menően.

Most életünket veszélyezteti a vírus fenyegető szennye, mely bármikor ránk hullhat, belénk költözhet. Jézus azt a védőmaszkot, és egészségügyi felszerelést kínálja nekünk, amely soha nem lesz hiánycikk és mindenki számára elérhető: nem más ez, mint a benne bízó, belé kapaszkodó hit. Ez a hit segít nekünk reménységgel élni ezekben a nehéz napokban is. Ez a hit segít nekünk abban, hogy így a távolból is még értékesebbnek tartsuk azt a közösséget, amelybe Isten elhívott bennünket. Hiszen egymásban Testvérekre lelhetünk, akik Jézus szeretetével támogathatják, segíthetik egymást. Most különösen is szükség van erre, hogy egymást imádságban hordozzuk és amennyire körülményeink engedik, segítséget nyújtsunk.

Jézussal lesz áldás forrása önként vállalt böjtünk és imádságunk is, mert nincsen korlátozva bejárásunk és kijárásunk, szabad az utunk a Szentélybe, Isten jelenlétének helyére Jézus tökéletes áldozata árán.

Judica vasárnapja van: "Ítéld meg, Istenem és légy pártfogóm..." Zsolt 43,1. Bízhatunk abban, hogy Isten ítélete, megítélése Jézus miatt könyörületességét jelenti. Jézus a mi Pártfogónk, aki mellénk áll minden körülményben, ebben a nehéz időszakban is. Hála legyen érte! Ámen.

Imádkozzunk: Úr Jézus Krisztus! Köszönjük neked, hogy Te megnyitottad előttünk az utat Isten jelenlétének helyére és hogy bármikor fordulhatunk hozzád imádságainkban, bármikor letehetjük eléd terheinket, vétkeinket. Kérünk hallgasd meg most is, amikor hozzád kiálltunk segítségért! Bocsásd meg bűneinket, minden hitetlenségünk és kételyünk! Kérünk szabadítsd meg a világot ettől a járványtól, gyógyítsd a betegeket, légy a szenvedőkkel, a magányosokkal ezekben a nehéz időkben, légy azokkal, akik nehéz szolgálatot vállalnak ezekben a napokban! Adj nekünk igaz megtérést, benned bízó hitet! Kérünk hallgass meg minket Urunk! Ámen.

